

Minister nævnte før, kunnet ladet mig overbevise om, at der virkelig var Grund til at tage disse Sager op saa tidlig, thi det er det, der egentlig er Spørgsmaal om, om ikke Fyrene paa Vestkysten ere mere paatrængende. Summernes Størrelse er ikke det Afgjørende paa disse Konti; de have tid været højere, tid lavere, og det hører ikke til de Postter, hvor der nogenstunde er bleven holdt paa en bestemt Grændse fra Bevillingsmagtens Side. Med Hensyn til Stevns-Anlægget er der det Særegne, at den Grund, den ærede Minister anførte derfor, netop er den, man betvivler i Udvalget. Den ærede Minister nævnte, at den ligger paa den store Seilroute; men efter modtagne Oplysninger faar man det Indtryk, at Stevns er et Sted, som større Skibe, eller den egentlige Handelsflaade kun undtagelsesvis komme i Nærheden af. Jeg har blot villet gjøre opmærksom paa, at det er denne Tvivl, der har gjort, at Udvalget har betegnet Stevns Fyr som en Interessesje af 2den Rang.

Den ærede Minister omtalte Spørgsmaalet om Skolerne, og det fremgik af hans Udtalelser, at naar han ønskede at blive ved med at lade Tilgangen til dem ske... (Marineministeren: Ikke extraordinært!) ja, foreløbigt i samme Forhold som nu, eller i hvert Fald i en temmelig stærk Grad, var det af Hensyn til fremtidige Lovforslags Vedtagelse. Det forekom mig i alt Fald, at Hovedgrunden til, at man ikke skulde staae Tilgangen til Skolerne, var den, at man maatte spørge for, at der var tilstrækkelig Maskinister til Stæde, naar en Gang en Lov blev vedtagen, der gjorde det muligt for saadanne Maskinister at gaa over i privat Virksomhed, og naar Tillæget til Søværnsloven af 1880 blev vedtaget. Dette forekommer mig at være et noget svagt Argument; men da der ikke foreligger noget Ændringsforslag, men kun en Opfordring fra Udvalgets Side, skal jeg indskrænke mig til at gjentage denne Opfordring. Ministeren har altsaa derigjennem taget Ansvar paa sig, hvis der bliver ledige Mennesker, som ere opdragne til denne Virksomhed. Men det kan dog ikke bruges som et Argument, at naar vi have opdraget saa og saa Mange, skulde vi have en Lov om, at de skulde ansættes. Jeg mener, at man skal være forsigtig med det. Man pleier jo her at anstaae Kanoner for at armere Forter og bygge saa Forter for at forsvare Kanonerne, og saadan gaar det i en Kreds, som bliver rigere og rigere og frugtbarere og frugtbarere. — Jeg kommer nu til Slutning til en Bemærkning, som den ærede Minister nys kom ind paa, nemlig, at jeg havde talt om Mangel paa Tro og Love med Hensyn

til den Maade, hvorpaa Militæretaten, i hvert Fald Marineministeren, havde handlet lige overfor Folkethinget efter Forhandlingerne i 1880. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at naar den ærede Minister mente, at det var mig, der var Ordfører for denne Sag, beror det paa en Misforståelse. Der var den Gang en ret intim Forbindelse mellem den høie Regjering og en Gruppe her i Thinget, hvis Ordfører var det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg). Det er aldeles utvivlsomt, at denne Forbindelse førte ikke til saadanne Frufter, som man kunde ønske af en saadan Forbindelse, jeg vil endog sige, at den eneste Frukt af denne Forbindelse var Fødslen af det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) som Ordfører for Søværnsloven og Hærloven. Mere kom der ikke ud af dette, men det kom der dog ud af det. Jeg er altsaa ganske uskyldig i den Ordfører og har heller ikke noget som helst Ansvar for, hvor Meget han har sagt eller ikke. Jeg skal for at begrunde mine Udtalelser henvise til, hvad der ligger for i Rigsdagstidenden og da først til selve Betænkningen. I denne Betænkning over Søværnsloven toges der et Forbehold af Flertallet, som bestod af den nuværende Opposition, af begge de da indbyrdes mindre enige Grupper, nemlig de saakaldte Radikale og de saakaldte Moderate, og dette Flertal udtaler følgende i Anledning af en Skrivelse, som er nævnt i Forveien, og som indeholder Oplysninger om, hvor Meget der skulde bruges til at bygge Skibe for, til at vedligeholde og udbille Flaaden osv. „Man skal dog ikke undlade at udtale, at, naar det gaar ind paa at lade Paragrafen forblive staaende i Loven, sker dette under den Forudsætning, at der er forbeholdt Lovgivningsmagten fuld Frihed til igjennem de aarlige Bevillinger at bestemme, hvad der skal forstaaes saavel ved Udtrykket „store Skibe“ som ved Ordene „et passende Antal mindre Skibe“, og til efterhaanden ved de givne Bevillingers Størrelse at afgjøre, indenfor hvilke Tidrum Bestemmelsen skal søges gennemført.“ Til denne Bemærkning sluttede saa den ærede Ordfører sig, som var Repræsentant for Ministeriets Parti her i Thinget. Det var det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen), han sagde: „Det Mindretal, hvortil jeg hører, erkjender fuldt ud, at dette følger af sig selv, at det er Rigsdagen, der nærmere vil have at votere over Størrelsen af de Bevillinger, hvorved Flaaden skal udbilles, og at fastsætte det Tidrum, indenfor hvilket en nærmere, større Udvikling af Flaaden skal effektueres. Vi ere forsaavidt fuldstændig enige i dette med Flertallet, men